

Dogodki leta

Kako ste zadovoljni z delovnim uspehom podjetja

V LETOŠNJEM LETU

Iztekajo se zadnji dnevi koledarskega in poslovnega leta 1959. Stroji v službi človeka nezadržno moljajo svojo enakomerno in mogočno pesem. Tovarna živi. Z njo in v njej roka delovnega človeka spreminja surovino v izdelek. Ustvarjajo se dobrine, namenjene potrebam in željam ljudi. Leto dni dela je zopet za nami. In obračun tega dela?

Lahko ga napravimo, pokažemo in o njem tudi nekaj zapišemo.

Prisluhnimo mnenju nekaterih vodilnih uslužbencev našega podjetja.

»...zadovoljen sem z delovnim uspehom v letošnjem letu, imam pa tudi nekaj pripomb. Zanimarjeno je izkoriščanje zmogljivosti tkalnice na račun zahtev naših potrošnikov. Tržišče smo zadovoljevali ne oziraje se na naše interese. S tem se je razširil asortiment izdelkov in je bil temu primerno izkoriščen strojni park podjetja. Nismo zadovoljili z izvršenimi delovnimi urami. Izostanki od dela so višji, kakor lansko leto — razumljivo negativen odraz za delovni uspeh v podjetju. Iz doseženega čistega dohodka podjetja so se v letošnjem letu povečali osebni prejemki celote in posameznika. Kolektiv ni tega mnenja, ker gleda na ta uspeh podjetja enostransko, to se pravi zkozi ločene prejemke plača — dobiček. Pomembno je le to, da so skupni prejemki posameznika višji, kakor so bili lansko leto. Plan proizvodnje dosegamo, kar je tudi merilo za naše skupne delovne uspehe...!«

Prosim, še mnenje o programu dela za prihodnje leto.

»...želje so večje, kot pa naše možnosti. Pričeli bomo z gradnjo delavnic ter pripravami za dograditev nove kotlarne. Realizacija te gradnje leto 1961. Na vrsti je reorganizacija oplemenitilnice ter rekonstrukcija tkalnice. Avtomatizacija tkalnice je stvar daljše bodočnosti. Za delovanega človeka se bo v prihodnjem letu uredila prehrana v podjetju — topli obroki v preurejenih prostorih sedanje menze. Izobrazbo ljudi bomo razširjali in ljudem omogočili potrebne kvalifikacije...«

Razgovor prekinja telefon. Nastopajo nove dolžnosti. To je eno mnenje, ocenitev in program bodočega dela.

Poglejmo še drugo ocenitev našega dela in celotnega uspeha podjetja. Vodilna oseba, delovna miza, dopisi, številke.

»...da bi bil neuspeh, ne morem reči, o uspehu govoriti pa tudi ne morem. Skušal bom to trditev utemeljiti le z enim stavkom: »Delovni uspehi letošnjega leta so komaj na povprečju lanskoletnih, kljub temu, da se je proizvodnja dvignila!«

In program dela za prihodnje leto?

»...kvalitetno dvigniti obračun proizvodnje. To delo je bilo v programu že dve leti, vendar so ga omejevali predpisi, zaradi katerih smo prišli na tekoče delo običajno šele septembra v letu. Uredili bomo

obračunavanje s počitniškimi domovi na osnovi določenih izkušenj...!«

Tako! Slišali smo zadovoljnost in ocenitev našega skupnega dela. Nadaljujem pot in še vedno premišlujem o vtisih, ki sem jih dobil. Kaj moremo. Polagamo obračun svojega dela. Želim zvedeti še za dopolnilno mnenje in drugačno ocenitev našega skupnega dela.

Vodilna oseba zaskrbljeno preverja nekatere podatke na delovni mizi ter jih primerja z izdelkom.

»...z uspehi podjetja sem zadovoljen, če so pa drugi z menoj — ne vem. Izboljšati bi se dalo še marsikaj. Imamo stroje, prostora pa ne! Smo pač zelo na tesnem. Ako bi se to uredilo, potem bi se stvari lahko veliko boljše razvijale...«

Kaj menite o vašem bodočem programu dela?

»...vem, kaj je prav in tudi kaj »šepa«. To je obenem tudi program dela, vendar o tem zaenkrat ne bi rad govoril. Med prvim večjim programskim delom bo treba vsekakor povečati kontrolo. Našemu izdelku dajemo mi obraz, zato se zavedam določene odgovornosti in dela, ki je s tem v zvezi. Torej — prostor, stroje, kontrola in delo z ljudmi!«

Se ena vrata pisarne sem odprl in pogovor je po kratkem premišljevanju stekel. Ocenjevanje našega delovnega uspeha je bilo kratko, sigurno in jedrnat.

»...z letošnjimi uspehi sem zadovoljen. Pod določenimi pogoji, v katerih smo delali, je bil dosežen lep uspeh.«

Morda še kaj več?

»...Ne, to je vse!«

Dovolite še besedo o bodočem programu dela.

»...program podjetja je zelo obširen. Rekonstrukcija nekaterih oddelkov v zvezi z gradnjo toplarne in drugih energetskih virov bo program dela potegnil tudi preko prihodnjega leta. V bližnji bodočnosti se bo izboljšala kvaliteta naših izdelkov. Nabava strojev in uvajanje določenih drugih ukrepov bo garancija za kvalitetnejšo proizvodnjo. Izvesti to, kar je povedano, močno razširja bodoči program.«

Razgovor z drugimi vodilnimi uslužbenci je bil več ali manj enak in je nosil v sebi zelo podobne vsebinske trditve. Zadovoljni z ugotovitvijo, da je pri ljudeh, s katerimi se je razgovor vršil, visoka stopnja delovne odgovornosti ter optimistično gledanje na še tako zapletene in težke probleme, nas bodri v prepričanju, da bomo v prihodnjem letu beležili boljše in lepše delovne uspehe našega podjetja. Vsebinska razgovorov seveda ne more dajati popolnoma objektivne slike, ker je vezana na subjektivno ocenjevanje in je zato omejena zgolj na določen prikaz življenja in dela enega leta.

V upanju še smotrnejšega in tudi boljšega vodenja podjetja za prihodnje leto, čestitamo celotnemu delovnemu kolektivu za lepe uspehe v letu 1959 z željo še boljšega in večjega razmaha delovne zmogljivosti ter večje zadovoljnosti naših ljudi.

PRAZNIK V NAŠI OBČINI

V nedeljo 8. novembra je bila dana v promet rekonstruirana cesta Domžale—Jarše—Duplica.

Že vrsto let je bil predmet razprave na vseh se-stankih in skupščinah cesta, ki veže naš kraj z ostalimi kraji. Nepreglednost in slabo stanje cestišča sta narekovali izredno previdno vožnjo, ki pa je samo v zadnjih treh letih zahtevala na odcepu s ceste št. 10 pri Domžalah 3 smrtne žrtve poleg številnih težjih in lažjih nesreč. Tudi materialna škoda je dosegla milijonske vrednosti. Zaradi tega je bila želja po lepši, sodobnejši cesti upravičena.

Na tem mestu ne smemo prezreti, da so bili glavni koristniki ceste zaposleni delavci v tovarnah, ki stoje vzdolž krajev ob cesti. Številne nesreče, ki so se pripetile na cesti zaradi slabega stanja ceste, bodo odslej samo še spomin na pretekle dni. Nova, modernizirana cesta bo prihranila koristnikom ceste dosti energije (kolesarjem), ki so doslej morali voziti čez drn in strn, voznikom motornih koles pa lepe tisočake, ki so jih morali izdati za gume in preveč porabljeno energijo na stari cesti. Znano nam je tudi, da je nova cesta najbolj obremenjena okrajna cesta v okraju Ljubljana. Po tej cesti se prepelje v povprečju 2800 ton dnevno. In to je že nekaj.

Letos spomladi smo dvomljivo opazovali dela geodetov. Vse mogoče znake so risali na objekte in ograje ob cesti. Inženirjem in tehnikom so sledili delavci, ki so pripravili teren za nadaljnjo preureditev cestišča.

Kot predzadnji so prišli najrazličnejši stroji in kot zadnji prometni miličniki, ki so že takoj v začetku zelo strogo nastopili. Od prvega do zadnjega vsi so potrebni. Inženirji, delavci in stroji so opravili svoje delo in bodo odslej na tej cesti samo še kot koristniki iste, prometniki pa bodo morali verjetno še dolgo ostati, kajti brez pomena je lepota in udobnost ceste, če jo koristniki izkoriščajo po svojih pravilih, ki pa s skupnostjo nimajo nič opraviti.

Ko smo oktobra in novembra opazovali zaključna dela, smo vedeli, da se bo naš sen uresničil.

8. novembra je predsednik občinskega ljudskega odbora Domžale, tov. Habjan, v kratkem govoru nazkazal glavne značilnosti rekonstruirane ceste ter poprosil tov. dr. Dermastio, da izroči cesto prometu.

Množica ljudi, zbrana na obeh straneh ceste, je takoj nato pozdravila motoriste in avtomobiliste, ki so prvi vozili po novi cesti. Kako dolga je bila kolona motoristov in avtomobilistov ne vem, o tem bodo pisali obširneje drugi.

Kot očividec in poznavalec stare ceste lahko ponovim samo besede, izrečene ob otvoritvi, da potrošenih 148 milijonov za rekonstrukcijo ne predstavlja odvečnega izdatka. Ti milijoni so bili vloženi v cesto, dolgo 6594 m, ki bo odslej služila skupnosti in ki bo predstavljala trajen spomenik socializmu, katerega brez prenehanja gradimo za nas in naše potomce.

Otmar

Kaj je s sistematskimi pregledi?

Leta 1957 in 1958 smo v ambulanti pregledali vse delavce in delavke naše tovarne. Namen takih pregledov je, najti obolenja, ki še ne povzročajo osebnih težav, ta obolenja zdraviti, takega človeka premestiti na drugo delovno mesto, ki je zanj bolj primerno. S tem preprečujemo nastanek hujših težav, ustavimo lahko napredovanje bolezni, pri nekaterih lahko obolenje popolnoma pozdravimo in s tem dosežemo svoj namen: preprečujemo bolezni.

Kaj smo ugotovili pri nas?

Pri 1067 pregledanih smo ugotovili 258 zvišanih krvnih pritiskov, 3 srčna obolenja, 95 vnetij sapnikovih vej, 2 naduhi, 1 obolenje ledvic, 2 kili v dimljah, 1 popkovo kilo, 65 ploskih nog.

Zvišan krvni pritisk govori za obolenje krvotočnega aparata. Pri zvišanem krvnem pritisku mora srce delati več kot pri normanem pritisku, srce je preobremenjeno. Vendar zvišan krvni pritisk ne smatramo za hudo obolenje v primeru, če niha njegova vrednost (danes je pritisk visok, čez nekaj dni lahko pade na normalo). Pri merjenju krvnega pritiska dobimo dve številki. Prva nam pove, da se je srce skrčilo, druga pove, da je srčna mišica popustila. Normalno sta ti dve številki od 120/70 do 150/90. Če nam prva številka pokaže zvišanje, druga pa ne, takrat se ne bojimo, da bi imelo takšno zvišanje hujše posledice. Zdravljenje za-dostuje le z dieto. Če pa je tudi druga številka zvišana, moramo skušati pritisk znižati z zdravili, ki jih je sedaj na pretek. Pri vseh, pri katerih smo ugotovili zvišan pritisk, smo takoj odredili ali dieto ali pa smo predpisali tudi zdravila. Tisti, ki imajo stalno zvišan pritisk, ki ne pade nikdar na normalo, so bili premeščeni na lažje delovno mesto. To je bilo v dveh primerih v tkalnici. Stalno zvišan krvni pritisk smo ugotovili seveda šele s stalno kontrolo v treh mesecih. Ostali hodijo v ambulanto po zdravila, ki jih jemljejo občasno, ko pritisk zopet naraste. To čutijo sami predvsem z glavobolom in z vrtoglavico. Dieta pri zvišanem krvnem pri-

tisku obstoji iz hrane, ki je bogata na vitaminih in sladkorjih, vsebuje pa malo maščob in beljakovin. Predvsem se morajo oboleli varovati svinjske masti, svinjskega mesa, svežega kruha, alkoholnih pijač. Primer-no je, če takšni bolniki 1 dan v tednu ne uživajo drugega kakor samo sadje (surovo in kuhano), ali samo krompir (pripravljen v vseh mogočih oblikah), ali samo riž.

Tisti, pri katerih smo ugotovili srčna obolenja, so odšli na pregled k specialistu. Ugotovil je, da so ta obolenja od rojstva, kronična, zanje ni treba zdravil, morajo pa vsaj dvakrat letno priti na pregled v ambulanto.

Obolenje ledvic se je — žal — končalo smrtno, toda zato, ker pregledana ni hotela na operacijo takoj. Po enem letu, ko se je bolezen razširila že v kri, se je odločila za operacijo, bilo pa je že prepozno. Ko je prišla na sistematski pregled, še ni imela nobenih težav, sploh ni vedela, da je bolna. Če bi se takoj odzvala nasvetu zdravnika za operacijo, bi bila njena življenjska doba podaljšana prav gotovo za 10 let.

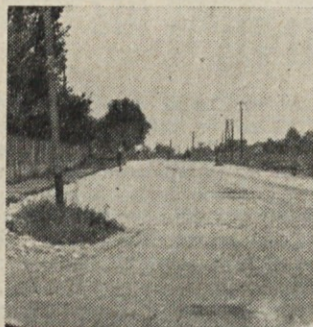
Vsi, ki so imeli vnetje sapnikovih vej, so dobili zdravila. Tako se je pri marsikaterem preprečil nastanek naduhe. Trije izmed teh so šli na druga delovna mesta, kjer ni prahu, ker je pri njih bila večja nevarnost za nastanek naduhe.

Kar se tiče naduhe, sta bili odkriti dve. Pacienta dobivata ustrezna zdravila, na drugo delovno mesto pa jima ni treba iti, ker ne delata v prahu.

Prizadeti s ploskimi nogami so dobili recept za vložke in sicer samo tisti, ki so imeli ploske noge višje stopnje. Ostalim smo priporočili primerno obutev (visoke čevlje, trden opetnik in ženske čevlje z visoko peto).

Žene so bile ginekološko pregledane. Pri tem je bilo odkritih še več obolenj. O teh pregledih boste čitali prihodnjič kaj več.

SLIKE S CESTE

1

2

3

1 Pred INDUPLATI — delavci so končali s pripravljalnimi deli

2 Težki valjarji utrjujejo cestišče

3 Cesta dobiva obliko

4 Asfaltiranje na križišču v Preserjah

5 Finišer »Barber Green« v akciji

6 Nova cesta

7 Predsednik OLO Ljubljana dr. Dermastja je prerezal trak in s tem otvoril cesto

8 Iz smeri Celje na odcepu ceste proti Jaršam

9 Dolga kolona avtomobilov iz občine Domžale je sodelovala na otvoritvi

10 Stevilni državljani so pozdravljali prve koristnike ceste (v Preserjah)

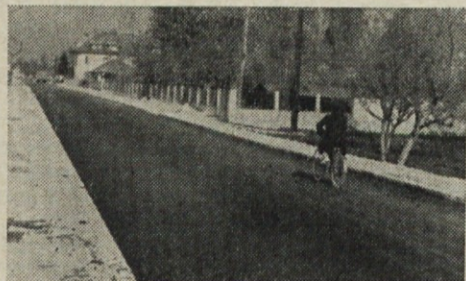
11 Na Duplici — prvi ali zadnji kilometer nove ceste

4

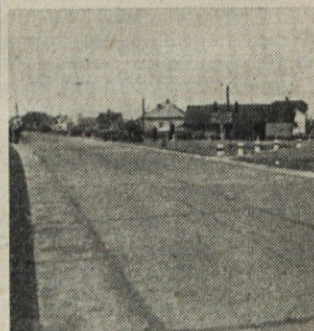
5

6

7

8

9

10

11

Naše delo še ni končano!

Novoustanovljeni Inštitut za zgodovino delavskega gibanja na Slovenskem nadaljuje delo, ki ga je začel Muzej narodne osvoboditve LRS v Ljubljani, ki je letos izdal I. knjigo II. dela »Zbornika fotografskih dokumentov o boju KPS«.

V letu 1960 namerava izdati I. del tega zbornika, ki bo zajemal delavsko gibanje in dejavnost Komunistične partije v Sloveniji od začetkov delavskega gibanja pri nas (l. 1871) do leta 1941. V njem bodo objavljene vse pomembnejše fotografije, pa tudi faksimili letakov, časopisov, članskih kart itd., ki jih je doslej zbral in hranil Zgodovinski arhiv CK ZKS, ki se je vključil v inštitut.

Muzej narodne osvoboditve LRS, ki se je prav tako vključil v novoustanovljeni inštitut, bo v letu 1960 izdal 2. knjigo II. dela zgoraj imenovanega zbornika, ki bo zajemala razdobje narodnoosvobodilnega boja od novembra 1942 do septembra 1943.

V želji, da bi bilo objavljeno fotografsko-dokumentarno gradivo čim popolnejše in čim vernejši odraz naše revolucionarne preteklosti, se obračamo na vse tiste, ki so v tem gibanju sodelovali in še hranijo tako gradivo, da ga izroče za objavo in s tem pripomorejo k izpolnitvi naše velike naloge. Dolžnost nas vseh je, da ohranimo potomcem to gradivo s tem, da ga objavimo v reprezentativni knjigi, ki naj bo obenem našim šolam prepotrben učni pripomoček za vzgojo mladine, tujemu svetu pa naj v dostojni obliki

predstavi naš boj za socializem in njegov prispevek k mednarodnemu socialističnemu gibanju.

Letošnja akcija ob 40-letnici KPJ in SKOJ je pokazala, da hranijo ljudje še mnogo dragocenega zgodovinskega gradiva, zato se ponovno obračamo na vse, ki tako gradivo še imajo, da nam ga proti nagradi odstopijo ali pa posodijo za preslikanje. Prosimo jih tudi, da nam hkrati s fotografijami pošljejo ustrezne podatke, t. j. da kratko opišejo dogodek, ki ga fotografija predstavlja, posamezne pomembne osebe ali skupine, ki so na fotografiji in točen čas dogodka ter podatke o avtorju fotografije, v kolikor je poznan, da bi z navedbo avtorja fotografije podkrepili njeno avtentičnost.

Obenem pozivamo tudi vse fotografe (poklicne in amaterje), ki so v predvojnem obdobju spremljali naše napredno gibanje in posamezne dogodke v njem ter take posnetke še hranijo, da nam to sporoče. Ker je večina gradiva že zbranega, prosimo, da nam fotografije in pojasnila k njim sporočite čimprej, vsekakor pa do 1. januarja 1960, da bi kakšna pomembna fotografija ne ostala neobjavljena.

Vse fotografije in sporočila, ki se nanašajo na obdobje do leta 1941, pošljite na naslov: Inštitut za zgodovino delavskega gibanja na Slovenskem, Ljubljana, Trg revolucije 1, ali na telefon št. 23-571, interna 23, vse tiste, ki spadajo v obdobje narodnoosvobodilnega boja pa na naslov: Muzej narodne osvoboditve LRS, Ljubljana, Celovška c. št. 23, telefon št. 20-393.

Avtomatizacija napreduje tudi v tkalnici

Letošnji velesejem tekstilnih strojev v Milanu je pokazal, da si avtomatizacija utira pot tudi v tkalnice. Poleg mnogih strojev za pripravljalnico, katerih odlika je velika brzina in preciznost, posebno pri votkovih navijalnih strojih, je razstava pokazala tudi nove ideje pri graditvi tkalskih strojev.

Preden bom opisal nekaj novejših tkalskih strojev, naj omenim še zanimiv stroj za vdevanje v liste in greben. Stroj je izdelala ameriška tvrdka Barber & Colman in lahko vdeva po predpisanim vdevu osnovne niti v lamele, do 20 listov in v greben. Kapaciteta stroja je do 180 niti na minuto vdetih v lamele, liste in greben.

Od vseh raznih tipov in novih konstrukcij je žel največ priznanja Sulzerjev tkalski stroj za tkanje s 4 barvnim votkom. Stroj je delal pri delovni širini 207 cm 225 obratov na uro. Razen tega stroja so druge firme razkazovale najrazličnejše tkalske stroje, od stroja, ki je pihal votek skozi cev (Švedska) do raznih specialnih tkalskih strojev.

V množici raznih novotarij pa so še vedno prevladovali tkalski stroji klasične oblike in kakor izgleda, tudi bližnja bodočnost najbrž ne bo prinesla revolucije v oblike tkalskih strojev. Vsa pozornost večine konstrukterjev je še vedno usmerjena na izboljšanje obstoječih tipov tkalskih strojev. Tako je na primer tovarna Draper iz USA opremila avtomatske stroje namesto s klasičnim Northropovim bobnom za votkove cevke, s posebno napravo, ki omogoča, da na tkalski stroj postavimo poseben zabojček z navitimi votkovimi

cevkami in stroj potem sam avtomatsko iz tega zabojčka polni čolnicek z votkovimi cevkami.

Tvrdka Leeson, tudi iz USA, pa je razvila nov tip avtomata nazvan »Unifil«. Pri tem avtomatu je nadoomešen običajen boben za votkove cevke z malim avtomatskim votkovim navijalnim strojem, ki je pritrjen na krono tkalskega stroja. Prejo za navijanje dobiva tak avtomat iz 2 križnih navitkov, nameščenih na posebnem stojalu. Konec enega navitka je povezan z začetkom drugega tako, da strojček lahko nepretrgoma dela. Prazne votkove cevke padajo iz tkalskega stroja v poseben zabojček, od koder jih poseben transporter, mimo čistilca, ki jih očisti ostankov preje, prenese zopet k votkovemu navijalnemu strojčku.

Prednost zgoraj opisanih izboljšav je v tem, da odpadejo natakanci cevk (v USA je delovna sila zelo draga), katerih je pri tkanju z grobim votkom treba toliko kot tkalk. Drugi način pa ima še to prednost, da je za obratovanje enega tkalskega stroja potrebno samo 10 do 12 lesenih votkovih cevk in odpade navijanje votka na posebnih votkovih navijalnih strojih.

Neka švicarska tvrdka je razstavila jacquardski stroj, ki ne potrebuje več kart. Stroj deluje na osnovi elektromagnetov in je za izpremembo vzorca treba le pretakniti banane na komandni plošči. Na prikazanem stroju so tkali brisače z napisi.

Se mnogo stvari so razstavljali, vendar vsega se ne da opisati. Zaključil bom le z ugotovitvijo, da se pri tekstilni strojegradnji vse bolj uporabljajo pnevmatske naprave, elektromagneti, fotocelice in razne elektronske naprave.

— cL —

Kdaj lahko prosimo za izredni dopust

Vsak delavec ima pravico do rednega letnega dopusta. Kot vemo, znaša z ozirom na delovno dobo najnižji dopust 12 delovnih dni, najvišji pa 30 delovnih dni v letu.

Za izjemne in nepredvidene dogodke pa imamo v »Pravilih podjetja« tudi določila o izrednem plačanem in izrednem neplačanem dopustu. Tu pa se nam včasih zavezljaja, ker ne ločimo pogojev o plačanem in neplačanem izrednem dopustu. Ta sestavek je objavljen v

»Konoplanu« na priporočilo Tarifne komisije in organov delavskega samoupravljanja z željo, da bi nam bili jasni vsi izjemni dogodki, ki lahko nastopijo in z željo, da bi vse te izjemne dogodke v podjetju obravnavali in reševali enotno.

1. Izredni plačani dopust se na prošnjo delavca odobri samo ob sledečih dogodkih:

- a) kadar se poroči do 3 dni,
- b) ob rojstvu otroka do 2 dni,

- c) ob smrti ožjega svojca (oče, mati, žena, mož, otrok, sestra, brat, stari oče, stara mati) do 3 dni,
d) ob selitvi — 1 dan.

Važno pri tem je, da tega izrednega plačanega dopusta delavec ne more dobiti več kot 7 dni v letu.

2. Izredni neplačani dopust pa se na prošnjo delavca odobri lahko ob sledečih dogodkih:

- a) ob poroki ožjega svojca (brat, sestra, otrok),
b) ob bolezni ožjega svojca,
c) ob smrti sorodnika (stric, teta, bratranec, sestrična, tast, tašča, nečak, nečakinja),
d) za nego otrok,
e) zdravniški pregled otrok,
f) ob elementarnih nezgodah doma (požar, poplava, strela, velik sneg),
g) za obisk v inozemstvu,

h) ob pozivu organov oblasti ali sodišč, v kolikor delavec ne zahteva, da dobi povrnjene stroške za izgubljeni delovni čas.

Izredni plačani ali neplačani dopust za 1 dan ali več lahko delavec nastopi šele tedaj, ko o tem izda odločbo direktor. Čeprav je postopek o tem več ali manj znan, ga vseeno še enkrat ponovimo. Delavec prosi s potrebnim potrdilom ali dokazilom za izredni dopust najprej mojstra. Mojster o tem obvesti obratovodjo ali vodjo sektorja in če presodita, da je prošnja upravičena, priporočita direktorju, da jo podpiše. Brž ko je podpisana, lahko delavec nastopi izredni dopust. Poudariti pa je treba, da mora delavec, ki zaprosi za izredni neplačani dopust, plačati za vsak dan dopusta prispevek socialnemu zavarovanju v znesku 80 din.

Izredne izostanke, manjše od 8 ur, pa na delavčevo prošnjo odobravajo obratovodje ali vodje sektorjev.

VTISI S POTOVANJA PO RUSIJI

(Nadaljevanje)

Slabo vreme, ki se nas je držalo v Kostromi, nam je še povečalo našo željo »čimprej domov«. Končno je le napočil dan, ko smo se poslovili v tovarni in se za izkazano gostoljubje zahvalili. Ob slovesu smo se na Sovnarhozu še pomenili o praktičnosti in estetiki širokih ruskih moških hlač in o naših ozkih. Ker nismo dobili železniških vozniških listkov, smo kupili karte za letalo in tako izkoristili priliko, da se prvič v življenju peljemo z letalom.

Formalnosti na letališču in tehtanje prtljage je bilo kmalu za nami in vkrcali smo se v letalo z mešanimi občutki. Malo z veseljem, malo s strahom smo pričakovali, kako se bo končala ta naša vožnja. Do prvega pristanka v Ivanovu je bilo vse v najlepšem redu. Ogledovali smo pokrajino pod seboj in se vzpodbudno nasmihali drug drugemu. Po odletu iz Ivanova pa smo prileteli v področje močnejših vetrov in letalo se je začelo pozibavati in padati in se dvigati. Moj želodec je na vse to reagiral po svoje in kljub premagovanju sem hočeš nočeš moral uporabiti vrečko. Za mene mučna vožnja se je končala na moskovskem letališču Bikovo, približno 40 km od Moskve. Taksiji nas je zopet odložil na našem poslaništvu in od tam smo odšli v hotel »Bukurest«.

Drugi dan je bila naša prva skrb rezervacija vozniških kart za Beograd pri »Inturistu«, prosti čas pa smo zopet uporabili za ogled Moskve. Med drugim smo si ogledali največjo trgovino v Moskvi, tako imenovano »Gum«. To je trgovina kot naša Nama, le da je vsaj 20-krat večja. V knjigarnah smo nakupili strokovne

knjige, katere so nam priporočili v tovarni. Ogledali smo si živalski vrt in gostujoči švedski cirkus v Parku kulture in oddiha imeni Gorkega.

Naslednji dan smo se odpeljali na ogled Vsesovjetske gospodarske razstave (VSHV). Razstavišče zavzema ogromen prostor in naše noge so odpovedale preden smo si ogledali polovico. Vsaka sovjetska republika ima svoj paviljon, kjer razstavlja svoje značilne poljedelske pridelke in industrijske proizvode. Poleg teh paviljonov ima še vsaka veja industrije svoj paviljon. Med drugimi smo si seveda ogledali paviljon tekstilne industrije. Razstavljeni stroji so bili v glavnem za bombažno industrijo in so pokazali, da prihaja želja za avtomatizacijo tudi v tekstilni industriji vse bolj do izraza.

Največ pozornosti na razstavi je bil deležen paviljon Sovjetske Akademije znanosti in umetnosti. V njem so bili razstavljeni ruski sputniki v originalni velikosti. Tudi razstavljeno letalo TU-104 je imelo vedno mnogo občudovalcev in dolge vrste tistih, ki so si hoteli ogledati notranjost tega letala, so pričale o velikem zanimanju.

Mnogo stvari smo si ogledali, še več pa ne. En dan je le prekratek za ogled take razstave. Od mimoidočih smo slišali vse mogoče jezike, pa tudi črni ali drugače obarvani obiskovalci razstave niso bili redki. Utrujene nas je odpeljala podzemeljska železnica zopet nazaj v hotel, da tam dočakamo zadnji dan našega bivanja v Moskvi.

Naš zadnji dan v Moskvi smo izrabili za obisk našemu poslaništvu, dvignili smo vozne karte pri »Inturistu« in se še zadnjič sprehodili po ulici Gorkega od Rdečega trga pa do Ploščadi Majakovskega. Zadnjič smo občudovali Kremeljske zvonike in z žalostjo ugotovili, da si vsled skopo odmerjenega časa mnogo zanimivosti v Moskvi nismo mogli ogledati.

Popoldne istega dne nas je vlak s Kijevskega vokzala popeljal proti domovini. Vožnja je potekala mirno in tudi pri prehodu meje nismo imeli posebnih neprijetnosti. Tretji dan vožnje zjutraj smo se zadovoljni, da smo zopet doma, izkrcali v Beogradu.

Ob zaključku lahko ugotovim, da smo bili vedno in povsod dobro sprejeti. Lahko rečem, da ljudje v Rusiji nas, Jugoslovane, spoštujejo in se zanimajo za naše življenje. V strokovnem pogledu smo bili prijetno presenečeni, ker nismo pričakovali, da je njihov strojni park tako sodoben, pa tudi strokovnjaki v tovarnah so nam pomagali in nam niso prikrivali nobenih stvari. Želim, da bi lahko znanje in izkušnje, pridobljene na našem potovanju, koristno uporabili tudi pri nas, ker je to bil namen našega potovanja.

— cL —

Vsesovjetsko gospodarsko razstavišče v Moskvi
(v ozadju Glavni paviljon)

Nebotičniki v Milanu

Večerjali smo v našem gostišču Miradolo terme. Pestro sestavljeni jedilnik ni bil napravljen ravno po našem okusu, toda pojedli smo vse. Naslednji dan po zajtrku smo se poslovili od gostoljubnih lastnikov kopališča in se drugič odpeljali v Milano.

Avtobus se je ustavil kakor prejšnji dan v bližini trga »vodnjak« in celotni napotek se je glasil: zbor ob 19. uri pri avtobusu. Vsak po svoje si je nato tekom dneva ogledoval in ogledal zanimivosti Milana. Zopet smo v troje pešali brez konca. Močno utrujeni smo prišli šele na glavni kolodvor, čigar zunanji videz je močnejši kakor praktična kapaciteta namena. Človeka prevzame predvsem mogočnost zgradbe in ta je res edinstvena. Okolica glavnega kolodvora je primernejše urejena kakor v mestih, katere sem doslej videl, to predvsem zaradi precejšnjega prostora, kateri loči kolodvor od samega mesta. Nemška mesta imajo na primer svoje kolodvore ob sebi in ste ob izstopu iz slednjega že na ulici. Tega v Milanu ni.

Visoke in moderne zgradbe, katere se v precejšnjem številu nizajo okoli kolodvora, dajo slutiti, da je bil ta predel mesta v vojni porušen in stare stavbe sedaj nadomeščajo nove — moderne. Po splošni cenzitvi pa Milano ni preveč trpel od bombardiranja, čeprav menijo prebivalci mesta in nekateri drugi drugače. Za primerjavo je treba videti res mesto, ki je bilo porušeno.

Podobno kakor monumentalne zgradbe in drugo privlači tujca kot posebno zanimivo trgovska mreža s svojimi prodajalnami. Seveda nimajo vse istega napisa, čeprav je tudi »upim-ov« in podobnih trgovin cela vrsta. Največja trgovska hiša je verjetno v Milanu Rinocentre. V njej lahko kupiš kar želiš in če potrebuješ za odločitev predolgo, se lahko v trgovini okrepčaš v restavraciji. Pešati je treba samo po nadstropju. Pot od enega nadstropja do drugega pa opravijo avto-

E. I. A. T. 59

matične stopnice, brez katerih si kmalu ne bomo mogli več predstavljati tujine.

Velik promet je dobro urejen. Kazni za kršitev cestnoprometnega reda se izrekajo zelo ostro. Najhujša kazen je smrt. Justificirajo vas pa kar na mestu prekrška motornega vozila. Kadar bo pri nas tako daleč, bo v tem oziru tudi bolje. Mnenja sem, da preživlja naš cestni promet svojo krizo. Trenutna živahnost še ni tako velika, da bi bile ostre sankcije umestne, vseeno pa je že preveč vozil na cesti, da bi lahko vsak počel kar bi hotel.

Večerjali smo v Akademiji, kakor se je imenoval restoran, kjer smo bili, nato smo se »počasi« pripravljali na odhod, kateri je bil napovedan za 23. uro.

Naše nočno potovanje je bilo zelo naporno, ker vkljub lepi cesti o spanju ni bilo govora. Na poti proti Benetkam smo tudi opazili, da prevažajo, kakor tudi v drugih zahodnih državah, Italijani težji tovor z avtomobili samo ponoči.

Vreme se je ponoči nekoliko poslabšalo in naš cilj: Venezia, nas je sprejela precej krmežljivo. Po preko 4 km dolgem mostu smo dospeli v prave Benetke. Od avtobusnega postajališča do hotela Terminus smo pešali. Po zajtrku smo odšli na ogled mesta. Skozi ozke ulice, ki dajejo nemalo krat videz zaprtih ali brezizhodnih, smo s pomočjo vodiča vedno našli naprej preko mostu Rialto do Markovega trga, cerkve sv. Marka in Doževe palače. Najbrž je res, da se Benetke šele tu pokažejo s svojo legendarno lepoto, ali pa name oblačno nebo in pod njim Canal Grande ni napravil tišega vtisa, katerega bi po pripovedovanju moral.

Tisoči golobov, ki so prav tako zanimivi v Italiji, kakor zgodovinske stavbe, so tu še številneje zastopani. Vkljub razsežnosti trga imaš občutek, da ni kam stopiti. Če bi jih Benečani nekaj pojedli namesto vrabcev, katere smo videli tako lepo oskubljene v Veroni, bi jih ostalo še vedno dovolj za turiste, ki se želijo slikati v družbi golobov in golobic.

Venezia — Kanal Grande

Cerkev sv. Marka je arhitektonsko zelo bogata in v številnih ozirih edinstvena. Tudi ta cerkev služi Italijanom kot muzej v katerega turisti trumoma romajo. Vrata pri glavnem vhodu je oblečen v srednjeveško oblečilo, urejuje promet ter zapira dostop neokusno oblečenim turistom ženskega spola. O potrebni garde-robi te obvesti že prospekt mesta ter je vsako začudenje tu odveč.

Doževo palačo, dvorišče palače, enega od stebrov in »Most vzdihljajev« smo si ogledali že več ali manj utrujeni. Naš dogovorjeni čas je tudi že potekel, zato smo se napotili proti domu. Z vaporeto, beneškim tramvajem, smo se po Kanalu Grande vrnili v hotel. Že vajeni, da kosilo odpade, smo šli spat in se šele pred večerjo spočiti odpravili ponovno v mesto, da ga vidimo tudi v svojem nočnem čaru. Žal je deževalo in tistega pravega čara ni bilo. Vseeno smo vsaj po zemljevidu sklepajoč stavili, da vidimo Lido (čeprav ga resnici na ljubo nismo). Podobno smo trdili tudi za druge kraje in šele pred dejstvom ugotovili svojo zmoto.

Ko smo naslednji dan zapuščali Benetke po edinem mostu, ki veže to edinstveno mesto, postavljeno na stotere otočke, sem vedel, da sem videl v originalu nekaj, kar človeška roka doslej še ni mogla imitirati. Prave beneške noči so samo v Benetkah, prav tako kakor se prave kranjske klobase dobijo samo na Kranjskem.

Zadnji dan naše ekskurzije smo potovali dvodelno. Prvi del potovanja, dolg 160 km, je predstavljal pot od Benetk do Trsta in drugi od Trsta do Ljubljane oziroma Jarš.

Postanek za ogled gradu Miramare je služil tudi temu, da nekoliko pregibamo naše kosti. Zanimivo je bilo videti in slišati zgodovino tega »malega Schönbrunn«. Edinstvena je cvetlična greda v podobi kolarja, katerega vsak dan menjajo. Vsaka čast vrtnarjem, ki to delo tako eksaktno izvršijo.

Venezia — na Markovem trgu

Venezia — Doževa palača

Trst, mesto z nad 300.000 prebivalci, po živahnosti močno zaostaja za drugimi italijanskimi mesti, katere smo videli, da Milano popolnoma izvenzamem. Preveč hiš je strnjenih na kupu in premalo ljudi živi v njem, da bi to mesto lahko živel. Zaledje je naše in brez zaledja je Trst mrtvo mesto. Dvomim, da ga bo poživila Avstrija s svojo udeležbo pri souporabi pristanišča.

Zanimivo je tudi, da banke v Trstu naš denar slabše zamenjajo kakor banke v Milanu. K sreči nisem imel več kakor 10 stotakov, pa še za to mi je žal, da sem jih pustil Italijanom za takšno ceno.

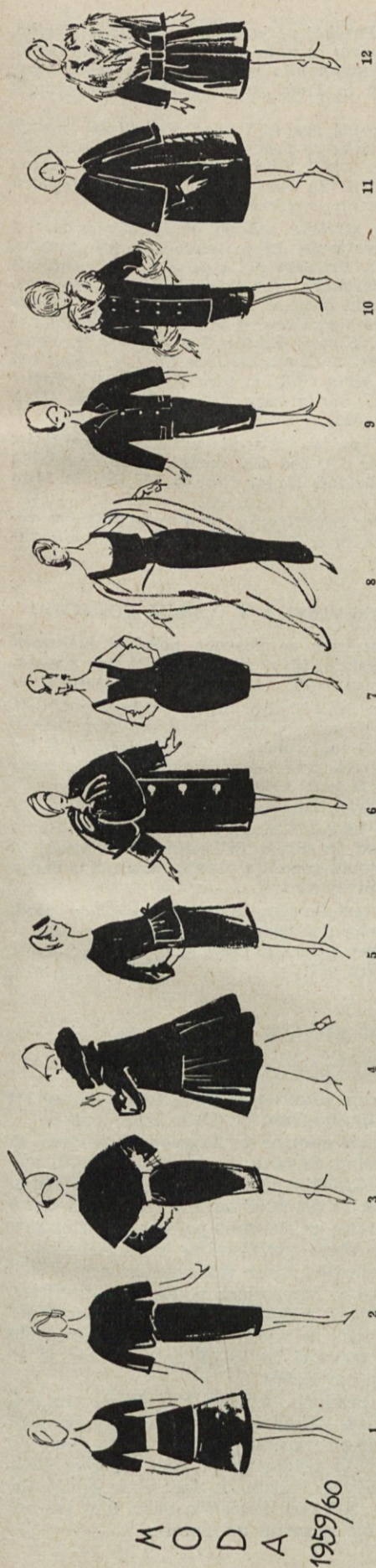
Ob 19. uri smo zapuščali Trst. Pri vzpenjanju proti Občinam smo še enkrat videli sicer bogato razsvetljeno mesto in pristanišče, v katerem so dominirale tri kanadske vojne ladje, razsvetljene kakor božična drevesca.

Mejne formalnosti so bile na italijanski strani hitro opravljene. Jugoslovanski obmejni organi in cariniki so to delo opravljali nekoliko dalj in bolj temeljito, s čimer pa se nismo preveč strinjali, ker je le preveč opazno.

Ob 23. uri in 30 minut nas je šofer tovariš Tratnik zadovoljne in srečne iztovoril v Ljubljani. Še kratko čakanje (90 minut) in že smo se preko Kamnika pripeljali v Jarše.

H koncu bralcem tega mojega potopisa še naslednje odvestilo oziroma pojasnilo. To strokovno ekskurzijo je organiziralo DRUŠTVO INŽENIRJEV IN TEHNIKOV TEKSTILCEV SLOVENIJE, podružnica JARŠE. Dve tretjini stroškov so udeleženci poravnali sami, prav tako račun za nakup deviz. Izvedbo celotnega programa pa smo poverili SAP TURIST BIROJU Ljubljana, ki je svojo nalogo opravil v naše polno zadovoljstvo. Posebnih nevšečnosti ni bilo in če bi bile, se to na tako dolgem potovanju tudi zgodi.

Otmär Lipovšek

MODA

1959/60

KRATKO O 12 OBJAVAH »KONOPLANOVEGA MODNEGA KOTIČKA«

in poročilo iz Pariza o — Haute couture — za 1959/60

Dragi bralci Konoplana.

Dvanajstič objavljamo tokrat posebno rubriko, ki smo ji dali uvodoma ime — Konoplanov modni kotiček. Znano nam je, da s svojimi prispevki nismo zadovoljili vseh, vendar smo prepričani, da smo z našo vsakomesečno objavo svojim bralcem posredovali pogled v stanje glade oblačil, ki smo ga vzeli iz različnih domov in tujih modnih revij.

V našem modnem kotičku smo dali močno prednost ženskemu spolu, kar je razumljivo in nam bralci ne bodo šli v zlo. Pri objavljanju posredovanih napotkov za sodobno oblačenje se nismo togo držali tega, kar že obstoja, temveč smo pisali o tem, kar so modni kreatorji za perilo in oblačila hrupno reklamirali kot najboljše. Presojite o resnici glede »najboljšega« smo prepustili in se prepustimo vam. Presodite in odločite sami, tako smo nekajkrat napisali s pripombo, da boste v primeru, da se odločite, tudi plačali »sami«.

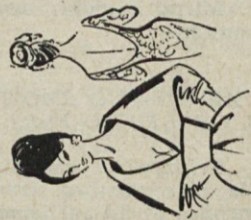
Danes bomo kot zaključek k objavi »KONOPLANOV MODNI KOTIČEK« napisali skupek misli, katere je objavil časopis Textil v svoji septembrski številki pod naslovom: Kratko poročilo o modi za leto 1959/60, objavljeno v Parizu, kjer kroji »veliko modo«.

Pariz znova priznava božanstvo žene. Temu primerno je iz svoje dosedanje asimetrične linije izločil vse, kar ni spadal k poudarku telesa. Asimetrija je »se« ostala, vendar samo tam, kjer le-ta poudarja lepoto kroja.

Vse linije so zaokrožene, kar je opazno v ramenskih partijah. Ramena so ši-

roka. Život ni v letošnji modi nikoli zožen, temveč lahkotno pada proti pasu in bokom. Izrezi na oblekah so spredaj in zadaj precej globoki. Pri večernih damskih oblekah prednjačijo dolge obleke, ki segajo do vrhnega dela gležnjev. Tudi večja spada k večerni obleki. Ženski paletoji so zelo kratki in segajo samo do pasu in se nosijo kot pelerina ali pa so krojeni 3/4. Damski plašči so, podobno kakor moški, krojeni z okroglimi ozir. zaokroženimi rameni ter plašč spredaj dekorirajo dvojna vrsta gumbov.

Barve plaštev in kostumov so enake. Tkanina: fini shetland, vozličasti tweed. Sportni kostumi so izdelani v kombinaciji belo črno ali belo sivo. Zelo priljubljeni so črni plašči iz duvetina in zametastega velurja. Posebni večerni plašči so izdelani iz barvnega teddy pliša, iz težkega atlasta in bombažnega žameta, kakor tudi iz žameta-žakarda in damasta.

Modne barve za plašče so, kakor sem že omenil, kombinacije iz belega in črnega, rjavega in črnega, rjavega ter sivnega. Med ostalimi modnimi toni najdemo veliko temno sive, tinto plave, mesinaste ter bronaste in kostanjeve rjave ter antilopno rjave. Nadalje je letos modna barva rumenkasto-olivna, olivna, emajlnomodra in živo rdeča. Modna barva za večerne obleke pa je aubergin in violetna.

Ponavljam: od jutra do večera pa velja kot modna barva črna v kombinaciji, katero sem omenil že v uvodu tega odstavka.

Kot posebnost k modi za zimo 1959/60 omenim zaradi svojstvenosti še ženska pokrivala, kakor so si jih zamislili kreatorji »velike mode« v Parizu. Chapeau-kiobuki s pentlami iz tafta ali pokrivalo v obliki pasu za posebno večerno pričesko prav tako kakor svojevrsna klobuka v nadaljevanju so zamislili Lanvin-Castilloga iz Pariza.

In zaključno sem vam od srca hvala, če sem vsaj tu in tam zadostil vaši ženski strasti po veliki modi.

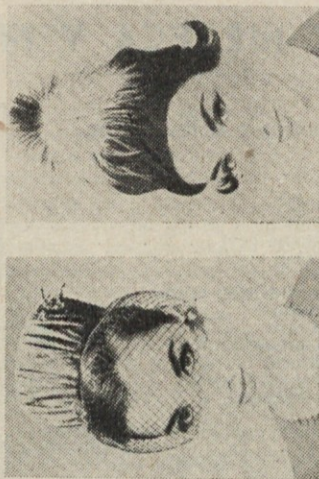
V primeru, da se bomo na silvestrovo videli in boste oblečena v obleko, ki sem vam jo sugeriral po prepisih iz raznih žurnalov, pa me na to opozorite, ker bom do tedaj že podrobneje pozabil.

Svet se vrti, ljudje se menjajo. Mühava moda pri tem prednjači in končno — oprostite »z« modo se ukvarjam samo pri Konoplanu.

Modni kotiček in komentarje vam je sestavil O. Lipovšek

- 1 Kazako preko trapecastega krila
- 2 Ploske bousons
- 3 Ligne chasuble
- 4 Zvončasti plašč
- 5 Obratni deux-pièces
- 6 Velevratniki na plaščih
- 7 Krila v obliki oliv
- 8 Ozke večerne obleke
- 9 Skoro klasični kostumi
- 10 Dolge jopice
- 11 Cape-efekti
- 12 Plašč s Salopp pasom

IZ MESECA V MESEC

Izpolnitev količ. plana:	Mesečna izpolnitev plana	Primerjava z letom 1958 kumulativa Leto 1958 indeks 100
Predilnica	93,50 %	89,50 %
Tkalnica	106,70 %	95,10 %
Gasilske cevi	221,— %	138,70 %
Zatankani votki	110,30 %	99,80 %
Izpolnjevanje norm:		
Predilnica	112,4 % v normi delalo 282 delavcev	
Tkalnica	112,5 % v normi delalo 443 delavcev	
Oplemenitilnica	114,9 % v normi delalo 74 delavcev	
Tiskarna	119,0 % v normi delalo 21 delavcev	
Pogonski oddelek	117,4 % v normi delalo 107 delavcev	
Nameščenci	127,8 % v normi delalo 61 delavcev	

Povprečno preseganje norm za celo podjetje je bilo 114,2 % in je v normi delalo 988 delavcev.

Konec oktobra smo imeli zaposlenih 1116 delavcev in 10 vajencev.

Zaradi pomanjkanja električne energije smo imeli v času od 5. do 29. oktobra redukcijo v višini 100 kW. Ustaviti smo morali eno izmeno v mokri predilnici, zaradi česar smo imeli ca. 18,8 ton izpada v laneni preji. Ostali oddelki so polno obratovali.

UMRLA JE NAŠA SODELAVKA NAHTIGAL PAVLA, roj. HROVAT

Tiha in mirna, kakršna je bila vse življenje, nas je v soboto 28. novembra za vedno zapustila naša sodelavka NAHTIGAL PAVLA.

Rodila se je 25. januarja 1895 v Krašnji in tod preživljala tudi svoja mlada leta. Življenje jo je po osvoboditvi zaneslo iz rojstnega kraja v naše podjetje, kjer se je zaposlila 13. maja 1948 v predilnici kot čistilka. Nešteto krat smo jo srečali pri njenem delu in skoro neverjetno se sliši, da je ni več.

V torek, 17. novembra, je bila sprejeta zaradi boleznih v stalež in kratkih 10 dni pozneje je preminula.

Na zadnjo pot smo jo pospremili znanci in prijatelji. Njeno zadnje počivališče je na Žalah v Ljubljani, kjer se je znova razgrnila zemlja, da sprejme enega naših sodelavcev.

Mirno in dobro sodelavko bomo ohranili v lepem spominu.

Z AKADEMIJO SMO POČASTILI 16. OBLETNICO FLRJ

Priprave za počastitev dneva Republike so se pričele že septembra. Izvršni odbor naše sindikalne podružnice je na eni izmed sej postavil odbor za sestavo sporeda in povezavo med TVD Partizan Jarše in osrednjo šolo Jarše.

Dan Republike smo v Jaršah proslavili z akademijo v petek 27. oktobra. Nastopili so telovadci TVD Partizan Jarše, šolarji osnovne šole Jarše ter pevci in godba. Pestro sestavljeni spored je bil odraz prisrčnosti in želje po spoštovanju dneva Republike.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi mojega pokojnega moža Alojzija Bolhar, se jaz kakor tudi vsi njegovi in ostali sorodniki, najprisrčneje zahvaljujemo Upravi podjetja, Sindikatu, Samopomoči, vsem izmenam in celotnemu kolektivu za izkazano sočustvovanje, poklonjene vence, denarno pomoč in za številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zena Matilda
oče Jože, mati Marija in brata
Marjan in Ciril

nosti in topline. Posebej velja omenjati malega Cvetka, ki nam je deklamiral in nato kot dodatek še eno zapel. Bređa je lepo in učinkovito recitirala Gregorčičevo pesem »Soči«; Nuša in Tomi pa sta razkrila svoja mala otroška srčca.

Cicibani so prvič nastopili pred občinstvom z vajo »Crni mož«. Pionirke so prikazale skladno vajo z loki, mladinke pa vajo s kiji. Zelo lep je bil nadalje nastop mladink na bradlji. Za svoj nastop so prejeli aplavz tudi pionirji s svojo parterno vajo.

Zaključno je strelska sekcija objavila rezultate v tekmovalstvu in streljanju, ki je posvečeno tej proslavi trajalo nekaj dni. Pri tem velja posebej pohvaliti visoko število udeležencev tega tekmovalstva, saj so streljali prav vsi člani sekcije Induplati. Skupno je nastopilo 10 ekip po 6 strelcev in te ekipe so zasedle naslednja mesta: 1. Kokalj Viktor (806 krogov), 2. Lamberšek Viktor (788), 3. Gerkman Jože (776), 4. Sešek Ivo (774), 5. Matičič Miha (766), 6. Pirc Franc (761), Postržin Karel (750), 8. Ferlič Ivan (742), Brulc Stane (721), 10. Rihtar Franc (698).

Posamezniki pa so dosegli naslednje rezultate: Lamberšek Viktor 170 (od 200 možnih), Matičič Miha 158, Strojnar Janez 156, Zagar Slavko 155, Šimic Miro 155 itd.

Akademija in prireditve v proslavitev Dneva republike so uspeli in želimo si samo še podobnih nastopov.

-n-z

POŠOLSKA IZOBRAZBA V NAŠEM PODJETJU

V današnjem času se posveča pošolski izobrazbi posebna skrb. Vsakdo, ki si želi pridobiti več znanja, lahko v popoldanskih ali večernih urah obiskuje šolo.

Temu zgledu smo sledili tudi v našem podjetju. Osnovna šola v Mengšu si je v svoj program dela o pošolskem izobraževanju na našo željo vnesla tudi izvedbo 5. in 6. razreda osemletke in če bo kasneje zanimanje za 7. in 8. razred, tudi ta dva.

Po anketi, katero smo izvedli v podjetju, se je za vse štiri razrede prijavilo skupaj 80 kandidatov. Samo za 5. in 6. razred je ostalo 16 resnih kandidatov, ki so v torek 20. oktobra pričeli z rednim šolanjem. Vodja šole je profesor Strehovec.

Vsem našim sodelavcem, ki so sedli v šolsko klop, želimo obilo uspeha pri šolanju. Ostalim želimo, da bi vzgled prvih vlekel in bi bilo onih, ki si želijo pridobiti novega znanja, čim več.

J. S.

NAŠI BRALCI NAM PIŠEJO

UREDNIŠTVU »KONOPLANA«

Že večkrat sem hotel pisati, toda šele sedaj se mi je ponudila prilika, da Vam napišem nekaj vrstic.

Premeščen sem namreč iz Zagreba v Valjevo in Vas vljudno prosim, da bi mi še naprej pošiljali naš list. Že leto in pol, odkar služim vojaški rok, ga redno prejemam in sem se ga tako navadil, da bi ga težko pogrešal. Vsak mesec ga nestrpnost pričakujem. Kot gardist imam sicer obilo politične in kulturne vzgoje, vendar mi je Konoplan kljub temu vedno dobrodošel. V Konoplanu stalno zasledujem potek dela, življenje in uspehe podjetja. Konoplan mi pomeni zatorej povezavo s podjetjem in njegovim delom. V prostem času me vedno razvedri in to toliko bolj, ker je to edini list v domačem jeziku.

Posebno me privlači v njem članki, poročila sej, izpolnitev plana itd. Veselo sem bil presenečen, ko sem čital, da je kolektiv zgradil nov počitniški dom ob morju, kar je velika pridobitev v tako kratkem času. Sodeč po fotografijah v listu je dom zelo lep in sodobno opremljen. Kot član kolektiva bi ga tudi jaz rad obiskal, toda ga žal zaenkrat ne morem.

Ob zaključku mojega prispevka bi rad pozdravil organizacijo ZK, v katero sem bil ob priliki mojega dopusta sprejet tudi jaz. Posebno toplo pozdravljam nadalje Mladinsko organizacijo v Induplati. Pozdrave pošiljam tudi ostalim organizacijam in končno vsem članom kolektiva.

Za nadaljnje pošiljanje Konoplana se že vnaprej toplo zahvaljujem in tovariško pozdravljam

Smrekar Miro

P. s.

Tov. Smrekarju Mirotu se za njegove vrstice iskreno zahvaljujem ter mu vračam pozdrave uredništva in kolektiva in mu želim obenem »Srečno in zdravo novo leto 1960« ter vesel povratek v naš kolektiv po odsluženju vojaškega roka

Urednik

Vesela kronika

Samo enkrat letos ni veljalo pravilo »če mene ni, Konoplana ni«. Je pač tako, da se radi tudi nasmejimo, četudi kdaj s solzami v očeh. Ko gre leto h kraju, obljubljam, da se bom v IX. letniku našega glasila zopet oglašala, če zavoljo drugih ne, bom pa imena objavila v svoji kritiki, ki porcije za tople malice kot pepelnike, posode za odpadke in podobno uporabljajo. Prvič jih ne bom zadela, sigurno pa drugič ali tretjič.

Seveda ne bo to edina akcija, ampak si bom podobno privoščila tudi tiste, ki so mi »za uspešno akcijo« ploščo »Na juriš« poklonile. Kar brez skrbi, pravijo, da maček zacvili, če mu na rep stopiš. Bomo imeli vsaj nekaj muzike

čepprav se takšne ne veselimo, ki anštrajherje poziva, naj bodo pri svojem delu bolj vestni. Prepričana sem, da en komad zadostuje in je cela serija preveč. Če pa ravno muziko želite

potem stopite v naše nove upravne prostore, kjer nihajoča vrata tako milo cvilijo, da bi komponist iz tega kar novo simfonijo napisal. Za naslov komadu bi lahko razpisali natečaj, sama pa predlagam, da bi komad imenovali »pesem brez olja«.

Olje je huda stvar. Ni nevarna, pač pa hudo potrebna. Včasih velja z oljem namazati tudi kakšne je-klene vrvi, da se ne bi utrgale pri večkratnem uporabljanju. Sreča v nesreči, da po proslavi 27. novembra ni drog komu na glavo padel. Žrtev je bil le lepí cekar od N.

V tej številki objavljamo tudi podrobno KDO IN KDAJ LAHKO izkoristi izredni plačani ali neplačani dopust, ki se šteje v delovno dobo. Če torej rednega dopusta zmanjka, imamo k sreči še pravico do izrednega, samo vzrok je treba imeti. Teh pa ne zmanjka. Tako je neka tovarišica iz mokre predilnice zaprosila, da bi dobila 1 dan plačanega dopusta zaradi bolezni praišča. V opombi še piše, da »bolniško plača sama«, ker je mojster menda le ugotovil, »da so prašiči oproščeni socialnih dajatev«.

In s tem se poslavljam. Želim vam vsem srečno in zadovoljno novo leto 1960 v upanju, da se bomo prihodnje leto v vseh dvanajstih številkah zopet srečali

Vaša Špelca

Personalne spremembe

VSTOPI:

1. Birk Ivan, dvoriščni delavec, vstopil dne 27. X. 1959;
2. Blatnik Marija, previjalka, vstopila dne 27. X. 1959;
3. Fartek Terezija, tkalka, vstopila dne 27. X. 1959;
4. Golob Marija, tkalka, vstopila dne 27. X. 1959;
5. Gotar Jožef, čistilec strojev v tkalnici, dne 27. X. 1959;
6. Jesenšek Bernarda, tkalka, vstopila dne 27. X. 1959;
7. Krašovec Fanika, mokra predica, vstopila dne 27. X. 1959;
8. Korošec Ivan, delavec v pripraviljalnici, vstopil 27. X. 1959;
9. Kump Štefka, previjalka, vstopila dne 27. X. 1959;
10. Kunstelj Cilka, tkalka, vstopila dne 27. X. 1959;
11. Kveder Marta, previjalka, vstopila dne 27. X. 1959;
12. Marič Helena, tkalka, vstopila dne 27. X. 1959;
13. Maletič Marija, mokra predica, vstopila dne 27. X. 1959;
14. Marinček Franciška, tkalka, vstopila dne 27. X. 1959;
15. Marinšek Anton, pomočnik škrobilca, vstopil 27. X. 1959;
16. Nemec Ana, pom. snovalke v priprav. vstopila 27. X. 1959;
17. Omahna Magdalena, tkalka, vstopila dne 27. X. 1959;
18. Podboršek Štefka, tkalka, vstopila dne 27. X. 1959;
19. Pavlin Ivan, dvoriščni in transportni delavec, vstopil dne 27. X. 1959;
20. Pestotnik Antonija, čistilka upravnih prostorov, vstopila dne 27. X. 1959;
21. Rožič Janez, dvoriščni in transportni delavec, vstopil dne 27. X. 1959;
22. Stipanič Ana, previjalka, vstopila dne 27. X. 1959;
23. Troha Rosvita, previjalka, vstopila dne 27. X. 1959;
24. Zdravič Mihaela, tkalka, vstopila dne 27. X. 1959;
25. Zupan Janez, pomočnik škrobilca, vstopil dne 27. X. 1959;
26. Znidar Stanislava, previjalka, vstopila dne 27. X. 1959;
27. Benda Marija, tkalka, vstopila dne 27. X. 1959;
28. Urankar Andrej, obratni električar, vstopil dne 2. XI. 1959.

IZSTOPI:

1. Bolhar Alojz, mazač strojev v tkalnici, izstopil 24. X. 1959, umorjen;
2. Kosmač Ana, mokra predica, izstopila dne 31. X. 1959, sporazumno z upravo podjetja;
3. Zargi Jože, električar, izstopil dne 31. X. 1959, sporazumno z upravo podjetja;
4. Erjavšek Slavka, oskrbnica kože na Mali planini, izstopila dne 31. X. 1959, sporazumno z upravo podjetja;
5. Ulčakar Marija, vdevalka v tkalnici, izstopila 31. X. 1959, sporazumno z upravo podjetja;
6. Luteršek Alojz, delavec v predilnici, izstopil 31. X. 1959, ni prestal preizkusne dobe;
7. Grilec Jože, delavec v predilnici, izstopil dne 7. XI. 1959, upokojen;
8. Troha Rosvita, previjalka, izstopila dne 11. XI. 1959, samovoljno zapustila delo;
9. Capuder Ivana, previjalka v pripraviljalnici, izstopila dne 14. XI. 1959, sporazumno z upravo podjetja;
10. Burja Ivanka, predica, izstopila dne 14. XI. 1959, sporazumno z upravo podjetja,
11. Bistan Jožefa, previjalka v pripraviljalnici, izstopila dne 14. XI. 1959, sporazumno z upravo podjetja;
12. Korošec Ivan, delavec v pripraviljalnici, izstopil 23. XI. 1959, pred potekom poizkusne dobe.

POROČILI SO SE:

1. Sitar Vika, vdevalka in Bec Stanislav, del. v pripraviljal.;
2. Zučko Terezija, tkalka, poročena Huskič.

Sporod filmov kina Induplati

- 19.-20. decembra »Deževje prihaja«, amer. barvni-cinemascope.
 23.-24. decembra »Človek se je rodil«
 26.-27. decembra »Kralj in jaz«, ameriški barvni-cinemascope.
 30.-31. decembra in 1. januarja »Fant iz Oklahome«, ameriški barvni-cinemascope.

KINO INDUPLATI VAM ŽELI
SREČNO NOVO LETO 1960

- 2., 3., 4. januarja »2000 milj pod morjem«, ameriški barvni-cinemascope.
 15., 16., 17. januarja »Zeleni ogenj«, amer. barvni-cinemascope.
 22., 23., 24. januarja »Velika ljubezen mojega življenja«, ameriški barvni-cinemascope.

Uprava kina Induplati

IZ UREDNIŠTVA

Bralce Konoplana, člane našega kolektiva pozivamo, da zberejo vse številke Konoplana letnika VII (1958) in letnika VIII (1959), to je skupaj 24 številčk ter jih prinesejo v uredništvo tov. Lipovšku.

Konoplane bomo dali vezati, vendar samo za imetnike vseh številčk. Izjeme ne bomo delali. Polovico stroškov plača lastnik, polovico pa uredništvo. Ta bonteta velja samo za redne člane kolektiva. Rok za oddajo vseh številčk je 20. decembrer 1959.

Urednik

OBJAVA

Na predlog tehničnega vodstva podjetja je uprava INDUPLATI JARŠE sklenila, da bo četrtek 31. decembra dela prost dan, ki se nadoknadi z delom v nedeljo 20. decembra (izmena, ki dela od 14. do 19. decembra

dopoldne) in 27. decembra (za izmeno, ki dela od 21. do 26. decembra dopoldne).

V nedeljo 20. oziroma 27. decembra se dela normalno od 6. do 14. ure.

Uprava

VSEBINA:

S. Žagar — Kako ste zadovoljni z...
O. Lipovšek — Praznik v naši občini
Dr. Šiška M. — Kaj je s sistematskimi pregledi
L. Zabukovec — Avtomatizacija tudi v tkalnici
J. Ukmar — Kdaj lahko prosimo za izredni dopust!
Vtisi s potovanja po Rusiji
E. I. A. T. 59
Kratko o 12 objavah...
F. Rebernik — Kako smo delali
J. Strojjan — Z akademijo smo počastili
M. Smrekar — Uredništvu Konoplana
V. Habjanova — Personalne izpremembe

Uganite - Uganite - Uganite

Dragi bralci Konoplana. Z objavo 12. številke našega glasila se izteka tudi leto, ki za nas ni bilo niti manj vihravo kakor druga niti ni bilo težje kakor prejšnja. Z izdajanjem Konoplana smo imeli včasih težave, toda — kje pa teh ni. Žal mi je, da so bile največje težave v boljšem sodelovanju, v tistem kontaktu, katerega vedno iščemo, a nam ga doslej ni uspelo najti.

Z objavljanjem skrivnostnih slik, ki jih je vedno pripravil tov. Ivo Sešek, nismo dosegli tistega, kar smo želeli. In kaj smo želeli — samo to, da bi ugibali in rešitev, napisano na kosček papirja, prinesli v uredništvo. Vedno smo bili pripravljeni enemu izplačati nagrado za pravičen odgovor. Seveda se je vedno znova dogajalo, da so vsi ugibali in nemalokrat pravilno tudi

uganili, da pa niso oddali rešitve v uredništvo in smo bili zato primorani napisati, da je oddalo samo toliko in toliko oseb svoje mnenje o nagradni skrivnostni sliki.

Naša velika želja je, da bomo uspeli v prihodnjem letu najti boljši kontakt, s katerim bo tudi nam dana vzpodbuda za nadaljevanje začetega dela.

Današnja skrivnostno sliko je pravilno uganilo 40 sodelavcev. Muhasti žreb pa je izbral tov. Maro JERMAN. Izžrebana prejme nagrado 1000 din pri blagajniku našega lista.

Zaključno iskrena hvala tistim, ki so sodelovali; vse ostale pa vabim k sodelovanju prihodnje leto.

Urednik

Na mejniku starega in novega leta se spominjamo vseh dogodkov in ljudi našega kolektiva ter se jim zahvaljujemo za sodelovanje in za požrtvovalno delo v vsakdanji proizvodnji.

Za NOVO LETO 1960 želimo vsem sodelavcem zdravje, srečo in veselje, povezano z novimi delovnimi zmagami v skupni borbi za čimhitrejšo izgradnjo naše nove Jugoslavije.

DS, UO in uprava INDUPLATI, sindikat, ZK in Mladinska
organizacija DITTS, podr. Jarše, In TVD Partizan Jarše